

Universitätsbibliothek Wuppertal

Plvtarchi Chaeronensis Moralia, Qvae Vsvrpantvr

Svnt Avtem Omnis elegantis doctrinæ Penvs : Id est, varij libri: morales, historici, physici, mathematici, denique ad politioem litteraturam pertinentes & humanitatem : omnes de Graeca in Latinam linguam transscripti summo labore, cura, ac fide

Plutarchus

Francoforti ad Mœn, M.D.LXXXII

In libellum de mulierum virtutibus

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-289](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-289)

416. 32. Eurotas ceruis.] ἔδιδά μισος. Scriptus ē. quod alijs dijudicandum relinquo. κατὰ μισος conieci legendum, reperto κατὰ μισος. & scriptus coniecturam meam euidenter probat. & infra legebatur κατέχεται, quod id ipsum mox rectius erat excusum. νῦν autem in ὄν mutarem: abest omnino à scripto. deinde pro κατέγγελλον malim κατέγγελλον cum scripto. & φάινω sensu postulante paulo post pro φαίνω scribendam. Mox ἐπὶ τοῖς ἔξοις, lege cum scripto ἐπὶ τῆς ἔξοις. prope finem κατέδελε ἀντὸν.] Scriptus κατέδελε, & superne κατέδελε.

IN LIBELLVM DE MVLIERVM
virtutibus.

419. 4. Initio statim ὁ κλέα. ad hanc extat Plutarchi liber de Iside & Osiride, quem Plutarcho nostro Eusebius in præparatione Evangelica nominatim arrogat. In scripto apparet fuisse κλέα. sed ab emendatore factum κλέατος, quod minime probō. Nam femine in scriptum librum cum alia ostendunt, tū in ipsa præfatione σὲ βιβλίου ἑνὸς ἔστιν, &c. Euripidis locus est in choro Herculis furentis. 419. 30. Mox ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τῶν, τὰ Σαπφ. pro ἐπὶ τῶν lege ἀντὶ τῶν. ratio, scriptus.

420. 2. Si ad vim istarum.] Legitur κλειωτέτων καινότητων καὶ δύν. Latinus interpres hanc omisit particulā. atq; adeo credo id eum fecisse, quod ipse quoq; ut credam esse genuinam, abs me nondū possum impetrare. Sed & βέλεια βέλεια vix concoquo, ac ne vix quidem. In Troadibus.

420. 28. Qualemcunque sedem.] Vulgo habetur, ἐν τῇ πάσῃ. lego γὰρ pro τῇ, id in scripto supra notatum reperi, lege etiam ex eodem πλάνης καὶ ναυπλίας. Ita enim sententia est plana, quam habet nostra versio. Mox patriamq; esse faciendam.] Est haec πατρίδα δὲ. scribe δὲ. In Chijs initio lege ἐπιφάνειαν. notum.

425. 1. Nouam condiderunt.] ὁ κειαν legi. scriptum erat ὁ κειαν. Sed & pluralis numerus requiritur, & non de habitan-

bitando, sed condendo vr̄bē loquitur, quod est οὐκ ἔχειν, ἢ οὐκ εἶναι.
Scriptus habet ὁ κρισαν, & κρύσασον. alioqui Cryssa neutro ge-
nere dici vt pleraq; alia Caria & Lycia loca notum est. In Tyr-
rhenis initio Βραυεονόθειν restitui, ac deinde Βραύεον. cū e-
excidisset. nam Βραύεον celebris est apud scriptores pagus, seu
δήμη. Attica. Sic & scriptus.

425. 31. Et fratre eius.] καὶ ἀδελφόν. nihil ausus sum mu-
tare. Interpres καὶ omisit post ἀδελφόν, hocq; intellexit appella-
tione. sane infra quest. Grac. XXI. Πόλιν τὸν ἀδελφόν legitur.
& mentio fit fratris, cum quo sortitionem Polis inierit. malim
κραταΐδαν. quam κραταΐδαν, quod scriptus suggerit. Si καὶ an-
te κραταΐδαν omittas, planus videbitur locus.

426. 40. Quali igneum.] καὶ πυρώδεις. Aldus & nos πα-
ρώδεις. hoc vocabuli quid sit, non habeo dicere. Interpres habet
horrendos sonitus atq; incendia. nescio quid secutus, nisi quod
ἀνάκλασιν, que est radioram solis reflexio, non facis apte reddi-
dit. ἀνθήλι. autem per θ non τ scribitur, cum recte scribitur,
quam ille vocem omisit. Ceterum in spectio scripti libri me dubi-
tatione soluit. is enim πυρώδεις expressē habet. Supra autem
qui χίμαρψ. legitur, χίμαρον legendum contenderim, vt ad
Chimeram (cuius fabula heic exponitur.) accommodari pos-
sit. non ignotum est, quid χίμας & χιμαΐσα significant.
ΣΑΛΜΑΤΙΔΕΣ, Saguntinae sunt interpreti, & Σαλμα-
πὴν Saguntum forte, quia urbem Hispania hoc nomine non a-
gnouit. Ego nihil volui mutare, nisi quod N. literam inserui.
Nam Saguntum aliter appellant Graci historici. Ibidem est Βά-
ρον. & in scripto Βάνων. Hannonem interpres habet vo-
cem Punicā. ἐρμηνεύς pro appellatio accipio. Sed res non est
magis momenti. In Cianis.

428. 28. Domos adibant.] βαδίζουσι, in scripto βαδίζουσι,
et si est alterū suprā notatum: & profecto βαδίζουτες malim.
idq; exigit (puto) sententia. inuicēq; malim illorumq; pro ἀ-
λλήλων scilicet αὐτῶν id quoq; sensu dictante, vt & ἐνι pro ἐνί,

Et pro ἀλαξίας legendum ἐν ταξίας, liquebat etiam sine scripto.
In Phocidib. sine, ἀν τοῖς ἀγχι. αὐ τοῖς ratio Et scriptus.

435.22. Impetrauit salutem.] legi ἐξήρθαλο. scribebatur
ἐξήρθαλο. perperam, quo mendo tamen deceptus interpres sen-
tentiam peruertit. Scriptus Et Aldinus veram lectionem habet.
Historia exstat etiam in eroticis Parthenij. Porro ante in Pieria
in Nelei nomine n pro ei repono, ex historicis Et scripto, qui etiā
in fine habent οὗτος ἐρξ ν τὸς ἀνδρας αὐτῶν, recte. Ceterum in
μολιβδός Et hic Et alibi reliquis, cū alias scribatur per u. Cau-
sam videbis apud Eustath. in Iliad. λ. 237. Et alibi. Post ante ἀπο-
λαύσω excidisse μὴ vel ἢ. nō est obscurū. In fine Aretaphila pro
παραβαλλ. est in scripto περὶ βαλλ. 441.29. In Chiomara an-
α hac verba ἐπεὶ δὲ μηδεὶ δάτης, omissa est inscriptio historia
hæc γύναιον Περγαμικῶν: qua in scripto demum est ante ver-
ba, γύναιον δὲ In Timoclea. 443.1. Adhibitis partim mi-
nis.] ὡς ἀπολῶν. legendum ὡς ἀπειλῶν. Sic Et interpres legit,
Et in scripto est. legendum quoq, ἐφεσώσῃς, non ὑφεσ. In Eryxo-
ne pro δαίμων Et vide vt legas εὐδαίμων Et. Sic enim sub fine re-
cte. deinde περὶ τῆ Αμάσιδ Et. lege παρὰ, vt Et scriptus habet.
Locus est ambiguus.

446.9. Vt vidit accedentem.] ὡς εἶδεν ὀπίοντα. erat ἀπι-
όντα, sed Et in scripto ἐπιόντα est a correctore factū. Sed deest
hic nomen Et mentio eius Cumana mulieris, quæ Aristodemū
solum Cumanorum virum dixit, cuiusq, mentio etiā Et in con-
clusionē historia fit. Post pro ἐπὶ τὸν Αἰσίδα. legi pro χ, quan-
quam scriptum deinde receptam lectionem habere sensi.

446.25. Pythis vxor.] Πύθης γυνή. Inscriptionem hanc o-
ptimo iure adieci, vt reliquarū similis esset. Scriptus pro titulo
habet Πυθόπολις, pro παρῆνα τῆς στρατῶς legebatur male
τῆ στρατῶ. non poterat enim senem curare absens in militia pa-
trem filius. Scriptus παρῆνα τῆς στρατίας, recte.

IN COMPARATIONE AQVÆ
& ignis.